

از دست‌رفته‌های مادرانه

کتاب «مادری که کم داشتیم» نوشته جاسمین لی کوری است که فهمیه سادات کمالی آن را ترجمه کرده و از سوی انتشارات ترجمان علوم انسانی با حجم ۳۲۸ صفحه در سال ۱۴۰۰ منتشر شده است. رابطه مادر و فرزند از پیچیده‌ترین روابط انسانی است و مادر در نگاه یک فرزند همه زندگی و حیات است. بی‌توجهی یا طرد شدن از سوی مادر برای یک کودک، گاهی به دردناکی مرگ است. گاهی فرزندان نسبت به مادر خود احساس نفرت می‌کنند ولی به دلیل پیوند عاطفی‌ای که با او دارند، شاید نتوانند این احساس را ابراز کنند و در بزرگسالی به صورت دیگری بروز پیدا کند. کتاب «مادری که کم داشتیم» یکی از آثار محبوب و شناخته‌شده در حوزه خودیاری است که به رابطه فرزند و مادر می‌پردازد و به شما در شناختن آثار بی‌مهری‌ها و نادیده گرفته شدن دوران کودکی و یافتن راهی مناسب برای جبران آن‌ها کمک می‌کند. جاسمین لی کوری با استفاده از تجربه کمک به هزاران نفر، در این اثر نکاتی ارزشمند را با ما به اشتراک می‌گذارد که با کمک آن‌ها می‌توانیم زخم‌های پنهان ناشی از سبک‌های مادری آسیب‌زننده را التیام دهیم. این کتاب با وجود تمرکز بر بهبود آسیب‌های دوران کودکی، به وضعیت مادران و ریشه رفتارهای آسیب‌زای آن‌ها نیز می‌پردازد تا قضاوتی عادلانه درباره رابطه پیچیده مادر و فرزند پیدا کنیم. این کتاب شامل سه بخش اصلی است: بخش اول: چه چیزی از مادر می‌خواهیم؟ بخش دوم: وقتی در مادرانگی خطا روی می‌دهد و بخش سوم: زخم‌های مادری را التیام بخشیم. قسمت اول خواسته‌های کودکان از مادرانشان را بررسی می‌کند. این بخش به مشخصه‌های مادرانگی خوب و اهمیت این اولین دل‌بستگی می‌پردازد. در قسمت دوم، یاد می‌گیریم وقتی در مادری کردن خطایی روی می‌دهد چه اتفاقی می‌افتد، آثار بی‌اعتنایی یا آزارگری عاطفی چیست و چه چیزهایی باعث می‌شوند مادران این‌گونه به فرزندانشان لطمه بزنند. قسمت سوم به موضوع التیام‌یابی می‌پردازد. فصل‌های این قسمت ابتدا مروری اجمالی دارد بر فرایند التیام‌یابی، سپس روان‌درمانی، والدگری دوباره برای کودک درون و جبران نیازهای برآورده‌نشده، و برقراری ارتباط با مادر در بزرگسالی را کندوکاو می‌کند. کتاب «مادری که کم داشتیم» علاوه بر نکات روان‌شناسی، دارای تمریناتی با هدف خودکاوی و خودشناسی است. هم‌چنین در فاصله فصل‌ها، وقفه‌هایی منظم قرار دارد که از شما می‌خواهد کمی توقف کنید و درباره موقعیتی که در آن هستید بیندیشید. هدف کتاب «مادری که کم داشتیم» تمرین مادری کردن برای خود است. پس برای مطالعه آن، هر میزان زمان نیاز دارید به خود ببخشید. جاسمین لی کوری روان‌درمانگر و نویسنده چند کتاب درباره خوددرمانگری است. تخصص او در زمینه کمک به بزرگسالانی است که در کودکی نادیده گرفته شده یا مورد آزار قرار گرفته‌اند. او در دانشگاه‌ها و مدارس حرفه‌ای تدریس می‌کند و مقالات متعددی در حوزه روان‌درمانی نوشته است. «التیام آسیب روانی» اثر دیگر اوست.

شهربانو

۲۸ آذر ۱۴۰۱
۲۴ جمادی الاول ۱۴۴۴
شماره ۳۸۳۹

(۷)

پاسخ به پرسش‌های حقوقی بانوان

در این ستون به پرسش‌های حقوقی مخاطبان عزیز که با پیامک یا تلفن ثبت شده باشد پاسخ داده می‌شود. مخاطبان گرامی می‌توانند برای اطلاع بیشتر، با روابط عمومی شهرآرا به شماره ۳۷۲۸۸۸۸۱ تماس بگیرند یا به شماره پیامک ۳۰۰۷۲۸۹ پیام دهند.

چهارم

زهرا شوشتری
کارشناس حقوق

+ قانون مجازات اسلامی در مورد مجازات مادر یا افرادی که باعث سقط شدند چیست؟

بر اساس ماده ۷۱۸ قانون مجازات اسلامی هرگاه زنی جنین خود را در هر مرحله‌ای که باشد، به عمد، شبه عمد یا خطا از بین ببرد، دیه جنین، حسب مورد توسط مرتکب یا عاقله او پرداخت شود. در خصوص سقط جنین عمدی توسط شخصی غیر از مادر در ماده ۶۲۲ قانون مجازات اسلامی مقرر شده است که هر کس عالماً و عامداً به واسطه ضرب یا اذیت و آزار زن حامله موجب سقط جنین وی شود، علاوه بر پرداخت دیه یا قصاص، حسب مورد به حبس از ۶ ماه تا یک سال و نیم محکوم خواهد شد. باید توجه داشت واژه «قصاص» در این ماده، مربوط به جانی است که علیه مادر رخ می‌دهد، نه جنین. هم‌چنین در ماده ۶۲۳ قانون مصوب شده است هر کس به واسطه دادن ادویه یا مواد دیگری موجب سقط جنین زن شود، به شش ماه تا یک سال حبس محکوم می‌شود و اگر عالماً و عامداً زن حامله‌ای را دالالت به استعمال ادویه یا وسایل دیگری کند که جنین وی سقط شود، به حبس از سه تا شش ماه محکوم خواهد شد مگر اینکه ثابت شود این اقدام برای حفظ حیات مادر است. در هر مورد حکم به پرداخت دیه مطابق مقررات مربوط داده خواهد شد.

+ آیا با در دست داشتن دلایل کافی می‌توان پزشک یا داروفروشی را متهم به سقط جنین کرد؟

در ماده ۶۲۴ مجازات حبس برای پزشکان یا سایر افرادی که به صورت غیرمجاز اقدام به سقط جنین می‌کنند، تعیین کرده که است که اگر طبیب یا ماما یا داروفروش و اشخاصی که به عنوان طبابت یا مامایی یا جراحی یا داروفروشی اقدام می‌کنند، وسایل سقط جنین را فراهم سازند یا مباشرت به سقط جنین کنند، به حبس از دو تا پنج سال محکوم خواهند شد و حکم به پرداخت دیه مطابق مقررات مربوط صورت خواهد پذیرفت. اگر مادر متصدی سقط جنین شده باشد، دیه آن را باید به پدر یا در صورت فقدان پدر به سایر ورثه بپردازد و اگر پدر متصدی آن شده باشد دیه را به مادر بدهد و اگر شخصی دیگر متصدی آن شده باشد، باید دیه را به پدر و مادر بدهد.

ناآگاهی از یک فاجعه انسانی

نگاهی به موضوع سقط جنین در آثار سینمایی

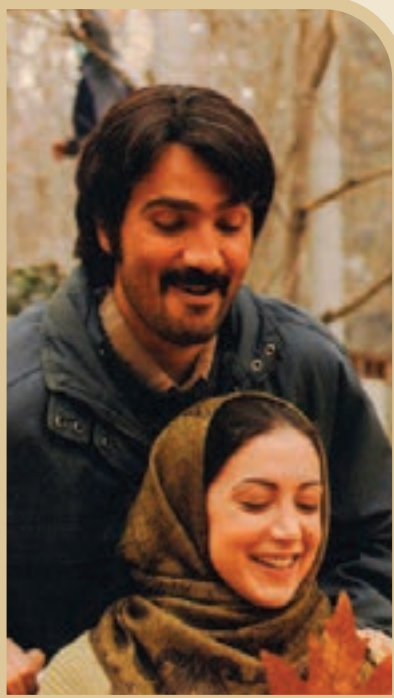
سقط جنین موضوعی حساس است که برخی هنوز از آن با احتیاط سخن می‌گویند و برخی در چارچوب قانون از ضوابط و قوانین مرتبط با آن می‌نویسند. برخی هم در حوزه رسانه و تولیدات سینمایی درباره‌اش با روایت‌های متفاوت فیلم می‌سازند. اما بهتر است بگویم به‌ندرت در این سال‌ها این موضوع محور اصلی فیلمی بوده است بلکه شاید در سکانس یا گوشه و کناری در روایت داستانی یک فیلم به آن پرداخته شده است.

اگرچه به نظر می‌رسد تابوشکنی پرداختن مستقیم و شفاف به موضوع سقط جنین در یک فیلم سینمایی (چنان که موضوع اصلی فیلم باشد) در چند اپیزود از زوایای مختلف و با روایت‌های متفاوت توسط ابراهیم حاتمی کیا در فیلم «دعوت» رقم خورد، فیلمی که در پنج اپیزود با محور قرار دادن موضوع سقط جنین تلاش کرد با محوریت زنان داستان و در موقعیت‌های متفاوت مسئله سقط جنین را واکاوی کند. اگرچه معتقدم حاتمی کیا در هیچ کدام از این اپیزودها نسخه‌ای برای مخاطب نیپیچید اما با روایت زنانی که به خاطر حفظ شغل، بارداری

میل

میلحه جهانبخش
فیلم‌نقدار

ناخواسته در سن بالا، بارداری در یک ازدواج موقت (همسر دوم شدن)، بارداری در شرایط فقر زیاد و نداشتن توان مالی برای فرزندآوری و... به سمت سقط جنین می‌رفتند، در لایه‌های پنهانی و قرار دادن فرد در مرز اخلاق و بی‌اخلاقی، هر مخاطبی را در معرض یک انتخاب قرار می‌داد. اینکه اگرچه دلایل یک زن می‌تواند عقلانی و منطقی باشد اما هیچ دلیلی توجیه‌کننده مرگ یک موجود زنده که دو انسان بانی به وجود آوردنش شده‌اند نیست.

این روایت اگرچه در برخی فیلم‌های دیگر نیز مانند فیلم سعادت آباد مطرح شد و در آن فیلم نیز زنی با تصمیم شخصی، بدون اطلاع همسرش دست به سقط جنین زده بود اما باز هم با نشان دادن تصویری پرخاشگر و عصبی از همسر این زن مخاطب را در تردید درستی یا نادرستی این تصمیم رها می‌کرد.

وقتی آمار و ارقام موجود درباره سقط جنین سالانه رقم ۴۰۰ هزار سقط جنین در کشور را مطرح می‌کنند که با به صورت غیرقانونی رخ می‌دهند و یا با دلایلی نظیر روابط خارج از عرف، یا بارداری ناخواسته یا بدون برنامه‌ریزی یعنی برای این فاجعه نیازمند برنامه‌ریزی، آگاهی‌بخشی و آموزش‌هایی هستیم که بیش از وقوع، به دنبال درمان باشیم. در این میان رسانه به ویژه تولیدات سینمایی و تلویزیونی می‌توانند چه در حوزه آسیب‌های اجتماعی که زمینه‌ساز افزایش آمار سقط جنین است چه در زمینه آموزش‌های لازم برای زوجین با روایت‌هایی نزدیک به زندگی عوام جامعه (مانند آنچه در فیلم دعوت دیدیم) گامی مؤثر در جهت کاهش این آمار در جامعه بردارند.